

Mál nr. 353/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Fjölskyldutrygging.

Orsakatengsl. Sönnun.

Gögn.

- 153. Málskot mótttekið 28. september 2023 ásamt fylgiskjöllum.
- 154. Bréf V dags. 13. október 2023.
- 155. Viðbótarathugasemdir M dags. 7. nóvember 2023.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi, 16. desember 2019, orðið fyrir slysi við snjómokstur við heimili sitt, en hann hafi fengið hnykk á hálsinn er hann rann til við mokstur við erfiðar aðstæður. Í málskoti er þá að finna töluverða umfjöllun um slys M svo og eftirfarandi sjúkrasögu, en í upphafi hafi ekki verið ljóst að einkenni þau sem M fann fyrir væri að rekja til umrædds slyss. M hafi tilkynnt V um slysið hinn 18. janúar 2020 og hafi hann að endingu fengið það svar frá V að um bótaskyldt slys væri að ræða og hafi M fengið greiddar bætur vegna tímabundinnar óvinnufærni. Í framhaldinu hafi farið fram mat á afleiðingum slyssins. Hafi matsmaður verið fjandsamlegur á matsfundi og klifað á því að engar samtímaheimildir um slysið hafi legið fyrir. M hafi þá bent á að í tjónstilkynningu hans til V hefði atvikum verið lýst svo og það að V hafi þegar fallist á bótaskyldu. Allt að einu hafi niðurstaða matsins verið sú að engin gögn hafi komið heim og saman við lýsingu M á slysinu og hafi matsmaður því ekki talið að orsakasamband væri til staðar. M hafi verið ósáttur við þá niðurstöðu og hafnað matsgerðinni með tölvupósti dags. 31. desember 2021, enda hafi matsmanni aðeins verið falið læknisfræðilegt mat á afleiðingum sem hafi sannarlega verið varanlegar en ekki að meta sönnunargildi framburðar hans. Hafi M þá óskað þess að matsmaður tæki matið til skoðunar að nýju. Það hafi hann gert og í greinargerð vegna þeirrar skoðunar sé niðurstaðan sú að „minni líkur en meiri“ séu til þess að áverki við snjómokstur hafi valdið þeim miklu einkennum sem lýst sé í sjúkragögnum. M bendir á að samkvæmt þessu sé niðurstaða matsmanns sú að allt að helmingslíkur séu á því að orsakatengsl séu til staðar, svo og það að matsmaður hirði enn ekki um að svara þeim matsspurningum sem fram komi í matsbeiðni.

Er þess krafist að úrskurðað verði um bótaskyldu V, enda hafi félagið viðurkennt hana í orði og í verki með því að greiða bætur vegna tímabundins tjóns. Félagið geti ekki skotið sér undan bótaskyldu þegar í ljós komi að um varanlegar afleiðingar sé að ræða. Þá er farið fram á úrskurð um að V sé skyldt að greiða kostnað af matsgerð þar sem óvilhallur matsmaður svari þeim spurningum sem hafi ekki verið hirt um að svara í fyrra mati.

Í bréfi V til nefndarinnar er lýst þeirri afstöðu að ósannað sé að fall við snjómokstur hafi leitt til þeirra einkenna sem M reki til slyss í desember 2019. Í samtímagögnum úr bráðamóttökuskrá sé ekki getið um slys heldur séu einkenni rakin til bekkpressulyftinga M. Það sé fyrst í febrúar 2021 sem fram komi í læknisfræðilegum gögnum að einkenni M séu rakin til slyss. Niðurstaða matsgerðar dags. 1. nóvember 2021 hafi þá verið sú að læknisfræðileg gögn styddu ekki við lýsingu M á slysi og væru orsakatengsl því ekki til staðar. M hafi í kjölfarið verið bent á að hann ætti þess kost að afla annars mats á eigin kostnað en það hafi hann ekki gert. Samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum sé bótaskylda því ekki til staðar.

Í viðbótarathugasemdum M er rakið að fyrst hafi verið talið að einkenni hans stöfuðu frá öxl og hafi athygli heilbrigðisstarfsfólks því beinst að því hvers kyns atvik hefði valdið þeim. Hafi þá verið talið að um tognun í öxl við bekkpressulyftingar, en M hafi farið í líkamsrækt eftir slysið, hafi verið að ræða. Hafi M þá greint heilbrigðisstarfsmanni frá slysinu hinn 19. desember 2019 en þá hafi fyrst verið dregið í efa að um tognun væri að ræða. Fljótlega hafi svo komið í ljós að um var að ræða brjóskað í hálsi. M hafi þá aðeins orðið fyrir einu slysi umræddan dag, þ.e. við snjómoksturinn, þó einkenni hafi ágerst mjög við lyftingar síðar um daginn. Áréttar M þá kröfur sínar og þá afstöðu að V hafi þegar fallist á bótaskyldu sem slíka og að hún taki einnig til varanlegra afleiðinga sem vissulega séu til staðar.

Álit.

Af framangreindu má ráða að ágreiningur aðila hverfist um það hvort orsakatengsl séu milli slyss M og þeirra varanlegra einkenna sem hann rekur til þess. M vísar m.a. til þess að V hafi, með tölvupósti dags. 12. júlí 2021, viðurkennt bótaskyldu vegna tjónsins. Þrátt fyrir að slík viðurkenning liggi fyrir, þ.e. að

um bótaskyld atvik sé að ræða, er eftir sem áður þörf á að meta umfang þess tjóns sem rakið verður til slíks atviks. Í þeim tilgangi var óskað mats á afleiðingum slyssins, og var þess óskað að matmaður svaraði nánar tilgreindum spurningum þar að lútandi. Var m.a. spurt að því hver tímabundinn missir starfsorku væri, og hvort hann stafaði að einhverju leyti af öðrum orsökum en slysinu, svo og að því hver varanleg örorka væri og hvort önnur slys eða fyrri sjúkdómseinkenni ættu þátt í varanlegri örorku. Var matsmanni því með öðrum orðum falið að meta umfang tjóns M og hvort tjón hans væri að rekja til slyssins eða annarra orsaka. Fyrirliggjandi er matgerð dags. 1. nóvember 2021. Kemur þar fram að matsmaður telji orsakasamband milli einkenna M og umrædds slyss ekki fyrir hendi og sé því ekki um að ræða varanlegt tjón vegna slyssins. Í síðari skýrslu matsmanns, dags. 20. maí 2022, sem ber heitið „orsakasamband/samtímaheimildir og frásagnir“ er að finna samantekt upplýsinga úr sjúkraskrá og samantekna niðurstöðu matsmanns. Kemur þar fram að frásögnum um slys eða áverka beri ekki saman, upphafsfrásagnir séu á þá leið að einkenni virðist hafa komið fyrst fram við líkamsrækt. Síðar komi fram frásögn um hnykkáverka. Þegar um sé að ræða brjós-klos sem verði í slysi eða við hnykkáverka verði að teljast verulega líklegast að einkenni komi fram strax, hnykkur sé það mikill að einstaklingur eða sjúklingur segi frá. Telji matsmaður líklegra að brjós-klos hafi komið fram við líkamsrækt og séu áhöld um hvort um sé að ræða sjúkdóm eða slys. Niðurstaða matsmanns er sú að minni líkur en meiri séu á því að áverki við snjó-mokstur valdi einkennum M.

Það hvílir á tjónþola að sýna fram á tjón sitt og orsakatengsl milli bótaskylds atviks og þess tjóns sem tjónþoli telur að rakið verði til þess. Í öllu falli þarf að vera sýnt fram á að meiri líkur en minni séu fyrir því að orsakatengsl séu til staðar. Niðurstaða fyrirliggjandi matsgerðar, en M hefur ekki sýnt fram á ágalla á matinu þannig að leiða eigi til þess að það verði virt að vettugi, er sú að ekki sé nægilega sýnt fram á slík orsakatengsl. Hafa nefndarmenn þá ekki forsendur til annars en að byggja á fyrirliggjandi mati, en bent skal á að M getur óskað annars mats, á eigin kostnað, og mun V hafa veitt honum leiðbeiningar þar að lútandi.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til frekari bóta úr fjölskyldutryggingu sinni, hjá V.

Reykjavík, 12. desember 2023.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir